

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita B. Francisci Salesii, Episcopi Et Principis Gebennensivm Meritissimi

Maupas du Tour, Henri Chauchon de

Coloniæ Ubiorum, 1663

Cap. VII. De Voto Castitatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42882

Semper divina bonitas fontē gratiarum uberiorē sufficit iis, qui sibi generosè, fortiter, sublimiter famulantur. Nolite itaque amittere confidentiam vestram, aiebat Apostolus. (d)

(d) Heb. 10.

CAPUT VII.

De Voto Castitatis.

Cùm semper in Congregationibus virginum mulierumque Votum Castitatis, pro uno fundamentis Congregationum earundem putatum sit; nihil est, aiebat Beatus Episcopus, cur immorer diutiùs in declarando, quàm illud exactè observari ab unaquaque debeat: nam ut uno verbo cuncta perstringam, unius cœlestis Sponsæ causâ vivere & spirare debetis, in omni sanctitate spiritûs, sermonis, habitûs externi, & factorum, Angelicâ quadam & immaculatâ conversatione.

Quantæ tandem felicitatis est, inde ab hujus vitæ mortalis tempore servare, ut facitis, in certo destinatoque consilio illibatam castimoniam, quam in cœlo Angeli & Beati servant necessarè? Et est quidem ea virtus tam præstans, ut animabus candorem liliorum, folis nitorem imperriat. Corpora præterea consecrat, idque ipsis tribuit, ut divinæ Majestati dedicentur prorsus, ita ut dicere aptè queant, qui eo modo excolunt castimoniam: (a) *Cor meum & caro mea exultaverunt in Deum vivum ex Dei amore*, cujus causâ voluptatem omnem corporis abdicavi. Et verò debent sponsæ JESU Christi, in Calvariæ monte degentes, cupi-

dita-

(a) Psal. 83.

ditates omnes affectusque humanos exuisse, ad eum propè modum quo ipsarum Sponsus, ubi ad eum montem pervenit, eripi sibi permisit vestes quibus contegebatur; quò per assiduas expoliationes veteris hominis reiecto prorsus suæ captivitatæ amictu, in Crucis convivio, cujus quidem delitiæ infinitè secularium nuptiarum oblectamenta superant, proximè illum adstant, amictæ stolis albis, hoc est, id unum sectantes ut Agno placeant. Vestræ igitur partes sunt, filiæ carissimæ, illud statuere vobiscum, vos deinceps ibidem in monte Calvariæ vitam exacturas cum Sponso vestro, moriente in langoribus, inque dilectione; illud Sponsæ usurpando, (b) *Fasciculus myrrhe Dilectus meus mihi: inter ubera mea commorabitur.* Addam centies in die: In eo repositæ spes meæ omnes sunt; est in eo perennis meæ felicitatis origo; is est Deus cordis mei: nihil unquam me ab ejus caritate separabit: neque verò vivere volo deinceps, nisi ut holocaustum suavitatis facta, oculis ejus placeam.

Eum ad modum Sacerdos magnus ad perfectionis sanctitatisque culmen incitabat innocentes animas, quæ sub suis auspiciis acturæ vitam essent: siquidem ex S. Dionysio, Sanctitas est ab omni iniquatione libera, incontaminatissima & perfectissima puritas: ex Tertuliano (c) autem, Pudicitia est flos morum, honos corporum, decor sexuum, fundamentum sanctitatis, præjudicium omnis bonæ mentis: uno verbo, virgines sunt Angeli illi spectabiles, de quibus S. Augustinus: ex eisdem Hieronymus (d) conflat familiam, quæ filio Dei fa-

D d 3 mu-

(b) Cant. I. (c) de Pudicit. c. I. (d) Epist. 22. ad Eustochium.

muletur, quò in terris à Virginibus adoretur ad eum modum, quo in cœlo adoratur ab Angelis.

In idem argumentum, Gnoma Salustiana.

Cœlestis Sponsus quem deligunt sibi sanctæ animæ, fasciculus myrtiæ est: quisquis eum diligit, amarorem diligat necesse est.

Non solet ferè hac in vitâ JESUS gratificari iis, quos ceteris habet cariores, alio modo, nisi prærogativâ quâdam dura multa tolerandi, Crucemque post se ferendi.

Quâ tandem fieri queat, ut JESUS Christus Crucifixus ad pectus intimè applicetur, quin clavorum stimuli, spinarumque aculei idem illud pectus pungant?

Nulla tam certa testificatio est studii diligentis erga Dilectum, ac rerum gravium acerbarumque ipsius causâ suscepta perpessio; ea enim est hujus vitæ conditio, ut plus ablynthii quàm mellis exurgendum sit.

Mirâ arte natura nostra utitur ad res duras declinandas: quanquam sæpenumerò, quòd eas aversamur, non amoris defectui tribuendum est; quandoquidem si intelligeremus nos magis Christo placituros pelle detractâ, pellem nobis ipsi detraheremus, gravatè quidem, sed faceremus tamen.

Quæ amat fideliter, committere non debet, in difficultatum fortè objiendarum metu dejecta sinat, in vitâ eâ crucifixâ, quam cum Christo Crucifixo exigit: quandoquidem ipse ejus firmamentum futurus est.

Spon-

Sponsus omni adoratione dignus, ut nos æterno Patri acceptos redderet, cum eodem nos in laboribus suis, in sanguine, in morte reconciliavit.

Dignus utique est hominum Salvator, cui in sinceritate spiritûs, & cordis munditie serviatur, quandoquidem ad id ipse sponsas suas tantâ amoris demonstratione tantâque suavitate invitavit.

Postquam se semel Deo fidelis sponsa spiritu, corde, corpore consecravit, eidem se assiduè in sacrificio laudis offerre debet.

Ut autem illa sacrificia Sponsarum, Sponso accepta sint, ejusdem amoris igne, inflammanda sunt.

Et ad sacrificium quidem quod attinet, mens eadem SS. Ignatii Antiocheni, (e) Ambrosii, (f) Hieronymi, (g) fuit: quorum primus, Virginibus impendi honores eosdem vult, qui Sacerdotibus filii Dei tribuuntur: alter Virgines Martyres vocat: tertius easdem appellat Hostias JESU Christi.

(e) Epist. ad Thars. (f) In Psal. 118. (g) Lib. I. contra Iovinianum.

C A P U T VIII.

De Voto Paupertatis.

PRædator ille innoxius, liber Evangeliorum, qui Franciscum olim Assisinatem spoliaverat; idem Franciscò Salesii cor integerrimum nudaverat, eidemque suggereræ pios illos sensus, quibus ipse filias suas ad studium inflammaverat Paupertatis severissima, quæque ad leges Evangelii exactè conformaretur. Vulpes, ajebat, (a) foveas habent, & volucres cœli, nidos: filius autem ho-

D d 4 minis

(a) Matth. 10.